

Apreiškimas Jonui

Ižanga

¹ Jėzaus Kristaus Apreiškimas, kurį Dievas jam davė, kad *jis parodytų savo tarnams tuos dalykus, kurie netrukus turi įvykti. Ir per savo angelą jis pasiuntė ir *tai* †paaiškino savo tarnui Jonui, ² kuris paliudijo Dievo žodį ir Jėzaus Kristaus liudijimą, visus dalykus, kuriuos tik ir buvo matęs. ³ Palaimintas tas, kuris skaito, ir tie, kurie klausosi šios pranašystės žodžių ir laikosi to, kas joje parašyta, nes ‡metas arti.

Sveikinimas

⁴ Jonas septynioms bažnyčioms, kurios Šazijoje. Malonė jums ir ramybė nuo to, kuris yra ir kuris buvo ir kuris ateina; taip pat nuo septynių Dvasių, kurios yra priešais jo sostą; ⁵ taip pat nuo Jėzaus Kristaus, *kuris yra* ištikimasis liudytojas, mirusiųjų *pirmagimis ir žemės karalių valdovas. Tam, kuris mus mylėjo ir †nuplovė mus nuo mūsų nuodėmių savo krauju, ⁶ ir padarė mus karaliais ir kunigais

---

* **1:1** „jis“ (2 k.) – T. y. Jėzus Kristus parodė ir paaiškino. Plg. Apr 22:16. † **1:1** „paaiškino“ – Arba „paaiškino / nurodė iš anksto“. Žr Jn 12:33 išnašą apie gr. vksm. σημαίνω (sémainō). ‡ **1:3** „metas“ – Gr. καιρός (kairós); arba „nustatytas laikas“. Plg. Mt 26:18, Apr 22:10 (gr). § **1:4** „Azijoje“ – Tai Romos imperijos provincija Mažajoje Azijoje (Anatolijoje). * **1:5** „pirmagimis“ – T. y. pirmą vietą užimantis, viršiausias, „viršugimis“. † **1:5** „nuplovė“ – T. „maudė“.

savo Dievui ir Tėvui, – jam šlovė ir galybė per amžių amžius! Amen. ⁷ Štai jis ateina su debesimis, ir išvys jį kiekviena akis, net tie patys, kurie jį perdūrė; ir dėl jo aimanuos visos žemės giminės. Taip, Amen!

⁸ „**Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga**“, – sako Viešpats, kuris yra ir kuris buvo ir kuris ateina, Visavaldis.

Jonui liepta užrašyti tai, ką mato

⁹ Aš, Jonas, *kuris esu* ir jūsų brolis ir draugas dalininkas prispaudime bei Jėzaus Kristaus karalystėje ir ištvermėje, buvau saloje, kuri vadinama Patmu, dėl Dievo žodžio ir dėl Jėzaus Kristaus liudijimo. ¹⁰ Buvau †Dvasios *valdomas* Šviešpatadienį ir išgirdau sau už nugaros skardų balsą, lyg trimito, ¹¹ sakantį: „**Aš esu Alfa ir Omega, Pirmasis ir Paskutinyasis**“ ir: „**Ką**

---

† **1:10** „Dvasios *valdomas*“ – Arba „Dvasioje“, „Dvasios *įtakoje*“, „Dvasios *paveiktas*“. Plg. panašią gr. k. sandarą Mt 22:43, Apd 11:28, I Kor 12:3, 13 eilutėse, kai kalbama apie žmogų, kuris yra Šventosios Dvasios valdomas ir Mk 1:23; 5:2, kur kalbama apie netyrosios dvasios valdomą žmogų. § **1:10** „viešpatadienį“ – Arba „Viešpaties *garbei skirtą dieną*“, „Viešpaties *garbei, atminimui skirtą dieną*“, „dieną Viešpačiui“. Gr. būdvardis κυριακός (kuriakos), „viešpatinė“, „viešpatiška“, vartojamas NT tik čia ir I Kor 11:20, kur kalbama apie „Viešpaties vakarienę“ arba „vakarienę, skirtą Viešpaties garbei / atminimui“. Greičiausiai jis rodo į tai, kas skirta Viešpaties garbei ir atminimui, taip pat ir į tai, kad ir ta diena ir ta vakarienė įgavo reikšmę Viešpaties veikimu (įsteigė Vakarienę Jis; prisikėlė pirmąją savaitės dieną Jis).

matai, surašyk į *knygą ir pasiųsk *tai* septynioms bažnyčioms, kurios yra Azijoje: į Efezą, ir į Smirną, ir į Pergamą, ir į Tiatyrus, ir į Sardus, ir į Filadelfiją, ir į Laodikėją.“¹² Ir atsigrėžiau pažiūrėti balso, kuris kalbėjo su manimi, o atsigrėžęs pamačiau septynis auksinius žibintuvus,¹³ ir septynių žibintuvų viduryje *vieną*, panašų į Žmogaus Sūnų, apsilikusį pėdas siekiančiu drabužiu ir apsijuosusį per krūtinę auksine juosta.¹⁴ Jo galva ir plaukai *buvo* balti kaip balta vilna, tarsi sniegas, o jo akys – kaip ugnies liepsna,¹⁵ ir jo kojos *buvo* panašios į *skaistvarį, tarsi jos žerėtų krosnyje, o jo balsas – kaip daugelio vandenų šniokštimas;¹⁶ ir savo dešinėje rankoje *jis* laikė septynias žvaigždes, ir iš jo burnos išėjo aštrus dviašmenis kalavijas, o jo veidas *buvo* tarsi saulė, *kuri* šviečia savo stiprumu.

Jėzus prisistato

¹⁷ Ir kai jį pamačiau, puoliau jam po kojų kaip negyvas. Ir jis uždėjo ant manęs savo dešinę ranką, sakydamas man: „**Nebijok! Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis,** ¹⁸ †*tai yra Gyvasis!*

---

* **1:11** „knygą“ – Arba „knygos ritinį“. Gr. žodis βιβλίον (biblíon) Apreiškimo knygoje vartojamas 21 kartą 18-oje eilučių (Apr 1:11; 5:1–5, 7–9; 6:14; 17:8; 20:12; 21:27; 22:7, 9–10, 18–19). Apr 6:14 rodo, kad tai yra surista medžiaga, ant kurios buvo užrašyti žodžiai. Giminingas gr. žodis βίβλος (bíblōs) Apreiškimo knygoje vartojamas 5 k. keturiose eilutėse (Apr 3:5, 13:8, 20:15, 22:19). † **1:15** „skaistvarį“ – Gr. χαλκολίβανον (chalkolibanon). Greičiausiai šis metalas buvo labai blizgantis vario (arba net aukso) ir sidabro lydinys. ‡ **1:18** „tai yra“ – Arba „ir“.

Ir Šbuvau miręs, ir štai esu gyvas per amžių amžius! Amen! Ir turiu pragaro bei mirties raktus. ¹⁹ Užrašyk tuos dalykus, kuriuos matei, ir tuos dalykus, kurie yra, ir tuos būsimus dalykus, kurie įvyks po šitų *dalykų*. ²⁰ Septynių žvaigždžių, kurias matei mano dešinėje rankoje, ir septynių auksinių žibintuvų slėpinys: septynios žvaigždės yra septynių bažnyčių angelai, o septyni žibintuvai, kuriuos matei, yra septynios bažnyčios.“

2

Laiškas Efezo miesto bažnyčiai

¹ Efezo bažnyčios angelui rašyk: Šiuos dalykus sako tas, kuris laiko savo dešinėje septynias žvaigždes, kuris vaikščioja tarp septynių auksinių žibintuvų. ² Žinau tavo darbus ir tavo triūsą, ir tavo kantrybę, ir kaip negali pakęsti blogaširdžių, ir ištyrei tuos, kurie sakosi esą apaštalai, tačiau nėra, ir radai juos esant melagius, ³ ir nešei *naštas*, ir *esi ištvermingas, ir triūsei dėl mano vardo, ir †nenusilpai. ⁴ Bet turiu prieš tave *tai*, kad palikai savo pirmąją meilę. ⁵ Todėl prisimink, nuo kur ‡esi nupuolęs, ir atgailauk, ir Šdaryk pirmuosius darbus. O jei ne, aš greitai ateisiu pas tave ir pašalinsiu tavo

---

Š 1:18 „buvau miręs“ – T. „tapau mirusiu“. * 2:3 „esi ištvermingas“ – T. „turi ištvermę“. † 2:3 „nenusilpai“ – Arba „nenuvargai“, „nepailsai“. ‡ 2:5 „esi nupuolęs“ – Gr. vksm. ἐκπίπτω (ekpíptō) yra vartojamas panašia prasme šiose eilutėse: Gal 5:4, II Pt 3:17. Š 2:5 „daryk pirmuosius darbus“ – Arba „užsiimk pirmaisiais veiksmais“.

žibintuvą iš jo vietos, – jei neatgailausi. ⁶ Bet tai tu turi savo *naudai*, kad nekensti *nikolaitų †veiksmų, kurių ir aš nekenčiu.“

⁷ Kas turi †ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms! Kas nugali, tam duosiu valgyti nuo §gyvybės medžio, kuris yra Dievo rojaus viduryje.

Laiškas Smirnos miesto bažnyčiai

⁸ Ir Smirniečių bažnyčios angelui rašyk: Šiuos dalykus sako Pirmasis ir Paskutinyasis, kuris *buvo miręs ir vėl tapo gyvas. ⁹ Žinau tavo darbus ir prispaudimą ir skurdą – o vis dėlto esi turtingas! – ir žinau †šmeižtą tų, kurie sakosi esą žydai, tačiau nėra, bet yra Šetono †sinagoga. ¹⁰ Nebijok jokių dalykų, kuriuos netrukus kentėsi! Štai velnias įmes *kai kuriuos* iš jūsų į kalėjimą, kad būtumėte išmėginti, ir dešimt dienų turėsite prispaudimo. Būk ištikimas iki mirties, ir tau duosiu §gyvenimo vainiką.

---

* **2:6** „nikolaitų“ – Plg. Apr 2:15, kurioje tvirtinama, kad ne vien jų veiksmai (darbai) buvo nuodėmingi, bet ir jų mokymas (mokslas). Nikolaitai minimi Šv. Rašte tik šiose dviejose eilutėse. † **2:6** „veiksmų“ – Arba „darbų“. † **2:7** „ausis“ – Gr. vns., t. y. „ausį“. § **2:7** „gyvybės medžio“ – Žr. Pr 2:9; 3:22, 24. * **2:8** „buvo miręs ir vėl tapo gyvas“ – T. „tapo mirusiu ir gyveno / gyvavo“. † **2:9** „šmeižtą“ – Arba „piktžodžiavimą“. † **2:9** „sinagoga“ – Arba „sueiga“, „susirinkimas“, „grupuotė“. § **2:10** „gyvenimo“ – Arba „gyvybės“.

11 Kas turi * ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms! Kas nugali jokiū būdu nenukentės nuo antrosios mirties.

Laiškas Pergamo miesto bažnyčiai

12 Ir Pergame *esančios* bažnyčios angelui rašyk: Šiuos dalykus sako tas, kuris turi aštrų dviašmenį kalaviją. 13 Žinau tavo darbus ir kur gyveni – kur Šėtono sostas. †Bet tvirtai laikaisi mano vardo ir neišsigynei ‡mano tikėjimo net §tomis dienomis, kai Antipas, mano ištikimas liudytojas, buvo nužudytas pas jus, kur gyvena Šėtonas. 14 Vis dėlto aš turiu keletą dalykų prieš tave, nes tu tenai turi besilaikančių mokslo Balaamo, kuris mokė Balaką įmesti parpuolimą sukeliančią kliūtį priešais Izraelio vaikų, kad *tie* valgytų stabams paaukotą maistą, ir kad paleistuvautų. 15 Taip ir tu turi besilaikančių * nikolaitų mokslo, kurio aš nekenčiu. 16 Atgailauk! O jei ne, aš greitai ateisiu pas tave ir kariausiu su jais savo burnos kalaviju.

17 Kas turi †ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms! Kas nugali, tam duosiu valgyti paslėptos manos, taip pat jam duosiu baltą akmenėlį ir ant akmenėlio įrašytą naują vardą, kurio nežinojo niekas, tiktai *žinos* gavėjas.

---

* **2:11** „ausis“ – Gr. vns., t. y. „ausį“. † **2:13** „Bet“ – Arba „Ir“. ‡ **2:13** „mano tikėjimo“ – Gr. tekstas leidžia iversti ir „tikėjimo manimi“. Arba neišsigynė Jėzaus skelbtų tikimų dalykų (tikėjimas kaip tikyba), arba neišsigynė tikėjimo Jėzumi. Vis dėlto, tie du dalykai yra neatsiejimi. § **2:13** „tomis“ – Gr. artikelis. * **2:15** „nikolaitų mokslo“ – Žr. Apr 2:6 išnašą. † **2:17** „ausis“ – Gr. vns., t. y. „ausį“.

Laiškas Tiatyrų miesto bažnyčiai

18 Ir Tiatyruose *esančios* bažnyčios angelui rašyk: Šiuos dalykus sako Dievo Sūnus, kuris turi akis kaip ugnies liepsną ir kurio kojos panašios į *‡*skaistvarių. 19 Žinau tavo darbus ir meilę ir tarnavimą ir tikėjimą ir tavo ištvermę ir tavo paskutinius darbus *esant* §dar *didesnius už pirmuosius. 21 Ir aš jai daviau laiko atgailauti dėl savo paleistuvystės, bet ji neatgailavo. 22 Štai aš †įmesiu ją į *ligos* patalą, o svetimaujančius su ja – į didį prispaudimą, jeigu jie neatgailaus dėl savo darbų. 23 Ir ‡nužudysiu jos vaikus mirtimi, ir visos bažnyčios žinos, kad aš esu tas, kuris ištiria §gilias dalis ir širdis; ir atlyginsiu kiekvienam iš jūsų pagal jūsų darbus. 24 Bet sakau jums ir kitiems, esantiems Tiatyruose (visiems, kurie neturi šito mokslo ir kurie nepažino „Šėtono gilybių“ – *kaip jie vadina *tuos*

---

‡ **2:18** „sкаistvarių“ – Žr. Apr 1:15 išnašą. § **2:19** „dar“ – Arba „net“, „ir“. * **2:19** „didesnius už“ – Arba „daugiau negu“. † **2:22** „įmesiu“ – Gr. forma yra esamojo laiko, bet verčiamas būsimuoju laiku todėl, kad greičiausiai rodo į ateities veiksmo neišvengiamumą. Apr 2:24 (TR) vartojama būsimosios laiko gr. vksm. forma. ‡ **2:23** „nužudysiu jos vaikus mirtimi“ – Gal „tikrai nužudysiu jos vaikus“ (plg. Prd 2:17 (hbr)., „mirdamas tu mirsi“ = „tikrai mirsi“). § **2:23** „gilias dalis“ – T. „inkstus“; gal „vidinę būtį“. Analogiškas hbr. žodis vartojamas perkeltine prasme Job 19:27; Ps 7:9, 16:7, 26:2, 73:21, 139:13; Pat 23:16; Jer 11:20, 12:2, 17:10, 20:12; Rd 3:13. Jis turbūt rodo į žmogaus vidinę esmę – į jo proto, jausmų ir valios centrą. * **2:24** „kaip jie vadina *tuos dalykus*“ – Arba „kaip jie kalba“.

dalykus): aš ant jūsų neuždėsiu kitos †naštos. ²⁵ Bet laikykite tai, ką turite, kol ateisiu. ²⁶ O tam, kuris nugali, †tai yra tam, kuris §laikosi mano darbų iki galo, aš *duosiu teisę valdyti tautas; ²⁷ ir jis †valdys jas geležine lazda; kaip puodžiaus indai jie bus sudaužyti į šukes, – lygiai taip, kaip ir aš esu gavęs valdžią iš savo Tėvo; ²⁸ ir jam duosiu †aušrinę žvaigždę.

²⁹ Kas turi §ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!

3

Laiškas Sardų miesto bažnyčiai

¹ Ir Sarduose *esančios* bažnyčios angelui rašyk: Šiuos dalykus sako tas, kuris turi septynias Dievo Dvasias ir septynias žvaigždes. Žinau tavo darbus, kad *turi vardą, jog esi gyvas, bet esi miręs. ² Būk budrus ir stiprink likusius

---

† **2:24** „naštos“ – Plg. II Kar 9:25, Iz 13:1, Sk 4:19. Sąvoka „našta“ kartais rodo į pranašystę apie skausmingus ateities įvykius.
 ‡ **2:26** „tai yra“ – Gr. και (kai). Gramatikoje aišku, kad kas nugali ir kas laikosi Jėzaus darbų yra vienas ir tas pats. Dėl to žodis και (kai), kuris dažnai verčiamas „ir“, čia verčiamas „tai yra“.
 § **2:26** „laikosi mano darbų iki galo“ – Kalbama apie žmogų, kuris vykdo Jėzaus liepiamus darbus. Tokia veikla kyla iš tikėjimo (I Tes 1:3, 11; Jok 2:18 ir kontekstas), nes „pergalė, nugalinti pasaulį – mūsų tikėjimas“ (I Jn 5:4).
 * **2:26** „duosiu valdžią tautoms“ ir toliau – Užuomina į Ps 2:8–9.
 † **2:27** „valdys“ – Arba „ganys“. Plg. tą patį gr. žodį Mt 2:6; Apr 7:17, 12:5, 19:15.
 ‡ **2:28** „aušrinę žvaigždę“ – Arba „ryto žvaigždę“.
 § **2:29** „ausis“ – Gr. vns., t. y. „ausį“.
 * **3:1** „turi vardą, jog esi gyvas, bet esi miręs“ – T. y. „tave vadina gyvu, bet esi miręs“.

dalykus, kurie †yra prie mirties, nes aš neradau, *kad* tavo darbai ‡*būtų* be trūkumų Dievo akyse.

³ Todėl atsimink, kaip esi priėmęs ir girdėjai, taip pat §laikykis *to, ką priėmei* ir atgailauk.

Taigi, jei nebudėsi, *tave užklupsiu kaip vagis, ir visai nežinosi, kurią valandą tave užklupsiu.

⁴ Tu, beje, Sarduose turi keletą †žmonių, kurie nesuteršė savo drabužių, ir jie vaikščios su manimi baltais drabužiais, nes jie yra verti.

⁵ Tas, kuris nugali, *būtent* tas bus aprengtas baltais drabužiais, ir jo vardo neištrinsiu iš ‡Gyvenimo knygos, §bet išpažinsiu jo vardą savo Tėvo akivaizdoje, taip pat jo angelų akivaizdoje.

⁶ Kas turi *ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!

Laiškas Filadelfijos miesto bažnyčiai

⁷ Ir Filadelfijoje *esančios* bažnyčios angelui rašyk: Šiuos dalykus sako *tas*, kuris šventas,

---

† **3:2** „yra prie mirties“ – Arba „merdi“. ‡ **3:2** „*būtų* be trūkumų“ – Arba „*būtų* pabaigti“, „*būtų* visiškai atlikti“, „visiškai atitiktų normą“. Gr. žodis πληρόω, kuris dažnai reiškia „pripildyti“ ir pan., kartais rodo į normą atitinkančią kokybę arba kiekį, į trūkumų nebuvimą; plg. Kol 4:12. § **3:3** „*laikykis to, ką priėmei*“ – be šios eilutės, gr. žodis τηρέω (têréō) pasitaiko 11 kartų Apreiškimo knygoje (Apr 1:3; 2:26; 3:8, 10; 12:17; 14:12; 16:15; 22:7, 9.) Tik šioje eilutėje šis vksm. neturi papildinio.

* **3:3** „tave užklupsiu“ (2 k.) – T. „ateisiu prieš tave“ arba „ateisiu ant tavęs“. † **3:4** „žmonių“ – Gr. ὄνομα (onoma), „vardai“; plg. Apd 1:15, Apr 11:13. ‡ **3:5** „Gyvenimo“ – Arba „Gyvybės“. § **3:5** „bet“ – Arba „o“. * **3:6** „ausis“ – Gr. vns., t. y. „ausį“.

kuris †teisingas bei tikras, kuris turi Dovydo raktą, kuris atrakina, ir niekas neužrakina, ir užrakina, ir niekas neatrakina. ⁸ Žinau tavo darbus – štai priešais tave pastačiau atviras duris, ir niekas negali jų uždaryti – ‡kad tu turi maža jėgos, o laikeisi mano žodžio ir neišsižadėjai mano vardo. ⁹ Štai aš §padarysiu, kad tie, kurie iš Šetono sinagogos, – kurie sakosi esą žydai, o nėra, bet meluoja, – štai padarysiu, kad jie ateitų ir *garbintų †priešais tavo kojas ir žinotų, kad tave ‡mylėjau aš. ¹⁰ Kadangi esi laikęsis

---

† **3:7** „teisingas bei tikras“ – Tie žodžiai yra vieno gr. būdvardžio – ἀληθινός (alēthinós) – vertimas. Tie patys žodžiai, kurie čia išversti „kuris šventas, kuris teisingas“, yra Apr 6:10, skirtumas tik tai, kad juos jungia jungtukas καί (kaí); liet. „ir“.

‡ **3:8** „kad“ – Arba „nes“. § **3:9** „padarysiu“ – T. „duodu“, „pateikiu“. Gr. žodis δίδωμι (dídōmi). * **3:9** „garbintų“ – Kai kurių komentatorių nuomone, be įprastos reikšmės, gr. žodis προσκυνέω (proskynéō) gali nusakyti veiksmą, kuriuo žmogus puola kniūbsčias ir rodo tinkamą pagarbą kitam mirtingajam. Bet galimas dalykas, kad žodis προσκυνέω (proskynéō) vartojamas Biblijoje tik nusakant pagarbos ir šlovės skyrimą tam, kuris laikomas antgamtinio valdovu, nes Apreiškimo knygoje jis vartojamas 27 k. 22-ose eilutėse ir visada apie pagarbą Dievui, Šetonui arba velnio žvėriui, nebent šis atvejis yra išimtis. Čia galima suprasti gr. kalbą taip, kad tie Šetono sinagogų šalininkai bus priversti garbinti Dievą tikinčiųjų akivaizdoje. † **3:9** „priešais tavo kojų“ – T. „tavo kojų akivaizdoje“; gal „prie tavo kojų“. Gr. žodis ἐνώπιον (enópion). Nieko nėra graikų kalbos tekste, kas verstų skaitytoją manyti, kad tie žmonės garbins ir šlovins kitus mirtinguosius, bet tik, kad garbinimo veiksmas bus atliktas tikinčiųjų akivaizdoje. ‡ **3:9** „mylėjau“ – Plg. Joh 13:34; 15:9, 12; Rom 9:13, kur vartojamas to pačio gr. žodžio ἀγαπάω (agapáō) forma ἠγάπησά (ēgapēsa).

mano **Š**žodžio, *reikalaujančio* ištvermės, tai ir aš tave apsaugosiu nuo *gundymo valandos, kuri užgrius visą pasaulį, kad išmėgintų gyvenančius žemėje. ¹¹ Štai aš greitai ateinu. Išlaikyk, ką turi, kad niekas neatimtų tavo vainiko. ¹² Kas nugalė, tą padarysiu †šulu mano Dievo šventykloje, ir jis jokių atveju nebeišeis laukan; ir užrašysiu ant jo savo Dievo vardą ir vardą savo Dievo miesto, naujosios Jeruzalės, nužengiančios iš dangaus nuo mano Dievo; ir užrašysiu ant jo savo naująjį vardą. ¹³ Kas turi ‡ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!

Laiškas Laodikėjos miesto bažnyčiai

¹⁴ Ir laodikėjiečių bažnyčios angelui rašyk: Šiuos dalykus sako Amen, ištikimas ir teisingas Liudytojas, Dievo kūrinių Pradininkas. ¹⁵ Žinau tavo darbus, kad **Š**nesi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum *arba* šaltas arba karštas! ¹⁶ Taigi, kadangi esi drungnas ir nei šaltas, nei karštas, tave išspjausiu iš savo burnos. ¹⁷ Kadangi sakai: „Esu turtingas ir pralobęs ir nieko man nereikia,“ – o nežinai, kad esi

---

Š 3:10 „žodžio, *reikalaujančio* ištvermės“ – T. „mano žodžio ištvermės“. * **3:10** „gundymo“ – Arba „išmėginimo“. Gr. žodis vartojamas 20-tyje eilučių: Mt 6:13, 26:41; Mk 14:38; Lk 4:13; 8:13; 11:4; 22:28, 40, 46; Apd 20:19; I Kor 10:13; Gal 4:14; I Tim 6:9; Hbr 3:8; Jok 1:2, 12; I Pt 1:6, 4:12; II Pt 2:9; Apr 3:10. † **3:12** „šulu“ – Gr. žodis στῦλος (stulos) gali būti išverstas žodžiais „šulas“, „stulpas“, ar „ramstis“. Jis vartojamas 4 k. NT: Gal 2:9; I Tim 3:15; Apr 3:12, 10:1. ‡ **3:13** „ausis“ – Gr. vns., t. y. „ausį“. **Š 3:15** „nesi“ – T. „esi“; priešdėlis neiginys reikalingas dėl lietuvių k. gramatikos.

vargingas, ir apgailėtinas, ir beturtis, ir aklas, ir nuogas, ¹⁸ patariu tau pirkti iš manęs ugnyje *išgryninto aukso, kad pralobtum, ir baltus drabužius, kad apsirengtum, ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda; taip pat pasitepk akis akių tepalu, kad regėtum.

¹⁹ Aš visus, kuriuos myliu, įtikiu dėl kaltumo ir sudraudžiu. Tad būk uolus ir atgailauk! ²⁰ Štai aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs mano balsą ir †atidarys duris, aš įeisiu pas jį ir vakarieniam su juo, o jis su manimi. ²¹ Kas nugali, tam duosiu atsisėsti šalia savęs, savo soste, kaip ir aš nugalėjau ir atsisedau šalia savo Tėvo jo soste.

4

Jono regėjimas: Dievas savo soste ir aplinka

¹ * Po tų dalykų aš pažiūrėjau, ir štai atvertos durys danguje! Ir pirmasis balsas, kurį išgirdau, buvo tarsi trimito, kalbančio su manimi, †kuris tarė: „Ateik aukštyn į čia, ir aš tau parodysiu tuos *dalykus*, kurie turi įvykti ‡po šių dalykų.“ ² Ir tuoj pat aš buvau ŠDvasioje, ir štai danguje stovėjo sostas, o *soste – Sédintysis.

---

* **3:18** „išgryninto“ – T. „degto“. † **3:20** „atidarys“ – Arba „atvers“. * **4:1** „Po tų dalykų“ – Arba „Paskui“, „Vėliau“. † **4:1** „kuris tarė“ – T. „tardamas“. ‡ **4:1** „po šių dalykų“ – Arba „paskui“, „vėliau“. § **4:2** „Dvasioje“ – Arba „dvasioje“, „Dvasios *paveiktas*“, „Dvasios *įtakoje*“, „Dvasios *valdomas*“. Žr. Apr 1:10 išnašą. * **4:2** „soste“ – T. „ant sosto“; taip yra ir šiose eilutėse: Apd 2:30; Apr 4:9-10; 5:1, 7, 13; 6:16; 7:10, 15; 19:4; 21:5.

³ O iš išvaizdos Sédintysis buvo panašus į †jaspio akmenį – taip pat į sardžiu, – ir aplink sostą *buvo* vaivorykštė, iš išvaizdos panaši į ‡smaragdą. ⁴ O aplink sostą *buvo* dvidešimt keturi sostai, ir Štuose sostuose mačiau sėdinčius dvidešimt keturis vyresnius, apsvilkusius baltais drabužiais, ir jie ant savo galvų turėjo aukso vainikus. ⁵ Ir iš *to sosto išėjo žaibai ir griaustiniai ir †dundesiai, o priešais sostą *buvo* septyni ‡atviros ugnies žibintai, kurie yra septynios Dievo Dvasios. ⁶ Ir priešais sostą *buvo* stiklo jūra, panaši į krištolą, o Šsosto

---

† **4:3** „jaspio akmenį – taip pat į sardžiu“ – Jaspis – gr. Ἴασπις (iaspis) – yra juvelyrinis akmuo, dažniausiai raudonos, geltonos ar kitų margų spalvų, ir kurį galima svidinti taip, kad nepaprastai blizga. Greičiausiai Sėdinčiojo (turbūt Jo aprangos) spalva priminė Jonui raudonos spalvos jaspio akmenį, nes tai karališkoji spalva ir kitas Jono paminėtas akmuo irgi būna raudonos spalvos. Sardius – gr. σάρδιος (sárdinos) – yra tamsios raudonos ar oranžinės spalvos juvelyrinis akmuo. ‡ **4:3** „smaragdą“ – Smaragdas yra ryškiai žalias brangakmenis.

§ **4:4** „tuose“ – Gr. artikelis. * **4:5** „to“ – Gr. artikelis. † **4:5** „dundesiai“ – Arba „garsai“, „balsai“. ‡ **4:5** „atviros ugnies žibintai“ – Arba „deglai“. Gr. žodis λαμπάς (lampás) vartojamas NT čia: Mt 25:1, 3-4, 7-8; Jn 18:3; Apd 20:8; Apr 4:5, 8:10. § **4:6** „sosto erdvės viduryje ir aplinkui sostą“ – Galbūt reikia suprasti, kad žiūrint į sostą, šios būtybės atrodė, kad užėmė sosto vertikalią erdvę („viduryje“) – gal atrodė, kad pakėlė sostą ar jį palaikė, – ir apsupo sostą („aplinkui“). Jeigu žodžius reikia taip suprasti, minėtos būtybės užėmė panašias vietas, kaip ir karių figūros, iškaltos Kauno Laisvės alėjoje Vinco Grybo atstatyto paminklo Vytautui Didžiajam postamente.

erdvės viduryje ir aplink sostą *buvo* keturi *gyvi padarai, pilni akių iš priekio ir iš užpakalio. ⁷ Ir pirmasis gyvas padaras *buvo* panašus į liūtą, ir antrasis gyvas padaras panašus į veršį, ir trečiasis gyvas padaras †turėjo veidą ‡kaip kad *turi* žmogus, ir ketvirtasis gyvas padaras *buvo* panašus į skrendantį erelį.

⁸ Ir keturi gyvi padarai – Škiekvienas atskirai – turėjo po šešis sparnus; *padarai buvo* *pilni akių aplinkui ir viduje, taip pat dieną ir naktį †neturi poilsio, sakydami: „Šventas, šventas, šventas Viešpats Dievas Visavaldis, kuris buvo, ir kuris yra, ir kuris ateina.“ ⁹ Ir kada tik †tie gyvi padarai suteikia šlovę ir pagarbą ir padėką Sėdinčiajam soste, Gyvajam per amžių amžius, ¹⁰ dvidešimt keturi vyresnieji parpuola prieš Sėdintįjį soste ir garbina Gyvąjį per amžių amžius, ir meta savo

---

* **4:6** „gyvi padarai“ – Gr. žodis ζῶον (zōon), priklausomai nuo konteksto, turi ir šias reikšmes: „gyvūnas“, „gyvulys“, „būtybė“. † **4:7** „turėjo“ – T. „turinti“. ‡ **4:7** „kaip kad *turi* žmogus“ – Čia PT skiriasi nuo KT. PT yra žodis ἄνθρωπος (anthrōpos), kuris vardininko linksnio („žmogus“), o KT yra žodis ἄνθρωπου (anthrōpou), kuris kilmininko linksnio („žmogaus“). § **4:8** „kiekvienas atskirai“ – T. „kiekvienas sau“. * **4:8** „pilni akių aplinkui ir viduje“ – Manoma, kad akys žvelgė aplinkui ir į sosto erdvės vidų. Šie gyvi padarai žiūri į visas puses. † **4:8** „neturi poilsio“ – Tie patys gr. žodžiai vartojami Apr 14:11 apie tuos, kurie garbins žvėrį Prispaudimo laikais. Jie irgi neturės poilsio. Kokia priešprieša! Yra išversta vienodai, kad būtų galima matyti tapatumą. Galimi tiesioginiai vertimai: „neturi atokvėpio“, „neturi sustojimo“; laisvesni vertimai: „be paliovos“, „be perstojo“. Gr. žodis ἀνάπαυσις (anápausis) vartojamas dar Mt 11:29, 12:43; Lk 11:24. ‡ **4:9** „tie“ – Gr. artikelis.

vainikus prieš sostą, sakydami: ¹¹ „Vertas esi, o Viešpatie, priimti šlovę ir pagarbą ir galybę, nes tu Švisatą sukūrei, ir dėl tavo valios *ji yra ir buvo sukurta.“

5

Knyga (ritinys) su septyniais antspaudais

¹ Ir *soste Sėdinčiojo dešinėje rankoje pamačiau †knygą, prirašytą iš vidaus ir iš lauko, užantspauduotą septyniais antspaudais. ² Ir pamačiau galingą angelą, skelbiantį skardžiu balsu: „Kas yra vertas †atverti Štą knygą ir atplėšti jos antspaudus?“ ³ *Bet niekas nei danguje, nei žemėje, nei po žeme, negalėjo atverti †tos knygos nei į ją pažiūrėti. ⁴ Ir †aš pats smarkiai Špravirkau, kad nebuvo rasta nė vieno verto atverti ir skaityti *tą knygą nei į ją pažiūrėti. ⁵ Ir vienas iš vyresniųjų man *tarė: †, „Neverk! Štai nugalėjo Liūtas iš Judo genties, Dovydo Šaknis, kad atvertų knygą ir atplėštų septynis jos antspaudus.“

---

§ 4:11 „visatą“ – Gr. dgs., „visus dalykus / daiktus“. * 4:11 „ji“ – Gr. dgs., „jie“ arba „jos“. * 5:1 „soste Sėdinčiojo dešinėje“ – T. „ant dešinės rankos Sėdinčiojo ant sosto“ † 5:1 „knygą“ – Arba „knygos ritinį“. Žr. Apr 1:11 išnašą. † 5:2 „atverti tą knygą“ – Arba „atvynioti tą knygos ritinį“. Žr. Apr 1:11 išnašą. § 5:2 „tą“ – Gr. artikelis. * 5:3 „Bet“ – Arba „Ir“. † 5:3 „tos“ – Gr. artikelis. † 5:4 „aš pats“ – Gr. pirmojo asmens vns. įvardis ἐγώ (egó), kuris nebūtinai, nes numatomas veiksmažodžio formoje. § 5:4 „pravirkau“ – Arba „pravirkau ir verkiu ir verkiu“, nes vartojamas imperfektyvas. * 5:4 „tą“ – Gr. artikelis. † 5:5 „Neverk“ – Arba „Baik verkti“.

Vertas yra Avinėlis

⁶ Ir pažiūrėjau, ir štai $\ddagger$ sosto *erdvės* bei keturių gyvų padarų viduryje ir vyresniųjų viduryje stovėjo Avinėlis, tarsi buvęs nužudytas, turintis septynis ragus ir septynias akis, kurios yra septynios Dievo Dvasios, išsiųstos į visą žemę. ⁷ Ir jis priėjo ir paėmė knygą iš soste Sėdinčiojo dešinės rankos. ⁸ Ir kai jis paėmė knygą, keturi gyvi padarai bei dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė prieš Avinėlį, kiekvienas iš jų turėdamas Šarfas ir auksinius dubenis, pilnus kvapų, kurie yra šventųjų maldos.

⁹ Ir jie giedojo naują giesmę, sakydami: „Vertas esi imti knygą ir *atplėšti jos antspaudus, nes buvai nužudytas ir savo krauju išpirkai mus Dievui iš kiekvienos genties ir kalbos, ir tautos, ir giminės, ¹⁰ ir mūsų †Dievui padarei mus karaliais ir kunigais, ir mes karaliausime žemėje.“

¹¹ Tada pažvelgiau ir išgirdau balsą daugybės angelų aplinkui sostą ir gyvus padarus ir vyresniuosius; o jų skaičius buvo $\ddagger$ miriadų miriadai, ir tūkstančių tūkstančiai, ¹² skardžiu balsu sakančys: „Vertas yra Avinėlis, kuris buvo nužudytas, priimti galybę ir Šturtus, ir išmintį, ir stiprybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir palaiminimą!“ ¹³ Ir girdėjau

---

$\ddagger$ **5:6** „sosto *erdvės*“ – Žr. Apr 4:6 išnašą. **§ 5:8** „arfas“ – Kritinis tekstas: „arfa“. * **5:9** „atplėšti“ – Gr. ἀνοίγω (anoígō), kuris tiesiogiai išvertus reiškia „atverti“, „atidaryti“ ir pan. Žodis ἀνοίγω (anoígō) vartojamas antspaudų atplėsimu prasme čia: Apr 5:9; 6:1, 3, 5, 7, 9, 12; 8:1. † **5:10** „Dievui“ – Arba „Dievo labui“. $\ddagger$ **5:11** „miriadų miriadai“ – Arba „nesuskaitomų daugybių nesuskaitoma daugybė“. **§ 5:12** „turtus“ – Arba „lobį“ (gr. vns.).

kiekvieną kūrinį, kuris yra danguje ir žemėje, ir po žeme, taip pat tuos, kurie yra viršum jūros, ir visus, esančius juose, sakant: „Sėdinčiajam soste bei Avinėliui palaiminimas ir pagarba, ir šlovė, ir galybė per amžių amžius!“¹⁴ Ir keturi gyvi padarai tarė: „Amen“ – o dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė ir garbino Gyvąjį per amžių amžius.

6

Avinėlis atplėšia pirmuosius šešis antspaudus

¹ Ir mačiau, kai Avinėlis *atplėšė vieną iš antspaudų, ir išgirdau vieną iš keturių gyvų padarų sakant lyg griaustinio balsu: „Ateik ir žiūrėk!“² Ir žiūrėjau, ir štai †baltas žirgas! O tas, kuris sėdėjo ant jo, turėjo ‡lanką, ir jam buvo duotas vainikas, ir jis išjojo nugalėdamas ir tam, kad nugalėtų.

³ Ir kai jis atplėšė antrąjį antspaudą, išgirdau antrąjį gyvą padarą sakant: „Ateik ir žiūrėk!“⁴ Ir išėjo kitas žirgas, ugniaspalvis! O tam, kuris sėdėjo ant jo, buvo duota atimti iš žemės taiką, – tai yra, kad Šžmonės vienas kitą žudytų, – ir jam buvo duotas didelis kalavijas.

⁵ Ir kai jis atplėšė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiąjį gyvą padarą sakant: „Ateik ir žiūrėk!“ Ir žiūrėjau, ir štai juodas žirgas! O tas, kuris

---

* **6:1** „atplėšė“ – Gr. ἀνοίγω (anoígō); žr. Apr 5:9 išnašą ir Apr 6:3, 5, 7, 9, 12; 8:1 eilutes. † **6:2** „baltas žirgas“ – Minimas kitas baltas žirgas Apr 19:11. Šio balto žirgo raitelis ir tos eilutės raitelis nėra tas pats. ‡ **6:2** „lanką“ – Arba „šaunamąjį lanką“, „kilpinį“. § **6:4** „žmonės“ – T. „jie“.

sėdėjo ant jo, turėjo savo rankoje svarstyklės. ⁶ Ir išgirdau balsą keturių gyvų padarų viduryje, sakant: „Kviečių *saikelis už †denarą ir trys miežių saikeliai už denarą! ‡Bet Šnepakenk aliejui ir vynui!“

⁷ Ir kai jis atplėšė ketvirtąją antspaudą, išgirdau ketvirtojo gyvo padaro balsą sakant: „Ateik ir žiūrėk!“ ⁸ Ir žiūrėjau, ir štai palšas žirgas! O vardas *to, kuris sėdėjo ant jo, buvo Mirtis, ir paskui jį sekė Pragaras. Ir jiems buvo duota teisę valdyti † ketvirtadalį žemės – teisę žudyti kalaviju ir alkiu ir ‡maru ir žemės žvėrimis.

⁹ Ir kai jis atplėšė penktąją antspaudą, pamaciau po aukuru sielas nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, Škurio jie laikėsi. ¹⁰ Ir jie vis šaukė skardžiu balsu, sakydami: „O Valdove,

---

* **6:6** „saikelis“ (2 k.) – Arba „stuopa“. Gr. χοῖνιξ choînix vartojamas tik čia NT. Vieno tokio saikelio tūris buvo daugmaž vienas litras, ir tiek grūdų buvo laikomas vienos dienos daviniu tarnui. Ne bado metu buvo galima nusipirkti vieną grūdų saikelį už vieną aštuntadalį denaro (Bullinger, „Companion Bible Notes“). † **6:6** „denarą“ – Darbininko vienos dienos atlygis (Mt 20:2). ‡ **6:6** „Bet“ – Arba „O“, „Ir“. Gr. žodis καί (kaí).

§ **6:6** „nepakenk ...“ – Sakoma juodo žirgo raiteliui, kad gali taip pakenkti derliui, kad grūdų kaina pakeltų iki skausmingo lygio, tačiau negali taip paveikti kitų pagrindinių maisto produktų. Plg. Ps 78:38, Jer 10:24, Rd 3:32, Hab 3:2. * **6:8** „to“ – T. „jo“. † **6:8** „ketvirtadalį žemės“ – Arba ketvirtadalį žemės ploto arba ketvirtadalį žemės gyventojų. ‡ **6:8** „maru“ – Gr. θάνατος (thánatos), įprastai „mirtimi“. Turbūt kalbos figūra metonimija; pasak John Gill (1697-1771), žydų rašytojai vadindavo marą mirtimi.) § **6:9** „kurio jie laikėsi“ – Arba „kurį jie turėjo“; plg. Apr 12:17, 19:10.

kuris šventas ir kuris *teisingas bei tikras, kiek ilgai tu †nesiimsi teisti ir †išlieti kerštą už mūsų kraują ant gyvenančių Šžemėje?!“ ¹¹ Ir *visiems be išimties buvo duoti balti drabužiai, ir jiems buvo pasakyta, kad jie dar trumpą laiką ilsėtusi, iki to *laiko, kai* †pasieks ribą ir *skaičius* jų bendratarnių bei jų brolių, kurie bus nužudyti kaip ir jie *buvo*.

¹² Ir mačiau, kai jis atplėšė šeštąjį antspaudą, ir štai kilo didelis žemės drebėjimas, ir saulė pasidarė †juoda kaip Šgyvulių plaukų ašutinis audinys, ir mėnulis pasidarė lyg kraujas, ¹³ ir dangaus žvaigždės krito žemėn, kaip ir figmedis, smarkaus vėjo purtomas, numeta savo nepri-nokusias figas. ¹⁴ Ir dangus atitrūko tarsi besivyniojantis ritinys, ir kiekvienas kalnas bei sala buvo išjudinti iš savo vietų.

---

* **6:10** „teisingas bei tikras“ – Žr. Apr 3:7 išnašą. † **6:10** „nesiimsi teisti ir išlieti kerštą“ – Abudu gr. veiksmažodžiai yra esamojo laiko. † **6:10** „išlieti kerštą“ – Arba „įvykdyti kerštą“, „atkeršyti“. Plg. Lk 18:7, Apr 19:2,“ § **6:10** „žemėje“ – T. „ant žemės“. * **6:11** „visiems be išimties“ – T. „kiekvieniems“; gal „visiems atskirai“; gr. žodžio ἕκαστος (hékastos) daugiskaitinė forma ἐκάστοις (hekástois) vartojama tik čia NT. † **6:11** „pasieks ribą“ – Gr. žodis πληρώω (plērōō) gali reikšti „užpildyti“, „pildant naikinti tuštumą“, „įvykdyti“ ir kt. † **6:12** „juoda kaip ...“ – Plg. Iz 50:3; taip pat Iz 13:9–10; Ez 32:7; Jl 2:10, 31; 3:15; Mt 24:29; Mk 13:24; Apd 2:20. § **6:12** „gyvulių plaukų ašutinis audinys“ – Nors liet. žodis „ašutas“ nurodo arklio uodegos ar karčių plaukus, Biblijoje minimas audinys greičiausiai buvo išaušta iš ožkų plaukų. Gr. žodis σάκκος (sákkos) vartojamas 4 k. NT: Mt 11:21; Lk 10:13; Apr 6:12, 11:3.

15 *Tada žemės karaliai, ir †didžiūnai, ir turtingieji, ir karo vadai, ir galingieji, ir kiekvienas vergas, ir kiekvienas laisvasis pasislėpė urvuose ir tarp kalnų uolų. 16 ir vis *tarė kalnams ir uoloms: „Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo Sėdinčiojo sosto veido ir nuo Avinėlio rūstybės, 17 nes atėjo didi †jo rūstybės diena, ir kas gali Šišstovėti?!“

7

144.000 iš Izraelio tautos genčių

17 Nes Avinėlis, esantis sosto viduryje, juos ganys ir juos nuves prie vandenių iš gyvųjų šaltinių, ir Dievas nušluostys *visas ašaras nuo jų akių.“

9

11 Ir jie turėjo sau karalių, bedugnės angelą, kurio vardas hebrajiškai *Abadonas, o graikų kalboje turi vardą †Apolionas. 21 ir jie neatgailavo dėl savo žmogžudysčių, nei dėl savo

---

* **6:15** „Tada“ – Gr. žodis καί (kaí) kartais rodo seką arba rezultatą, kuris seka kitą veiksmą. † **6:15** „didžiūnai“ – T. y. „magnatai“. † **6:17** „jo rūstybės diena“ – Plg. Nah 1:6. § **6:17** „išstovėti“ – Plg. Nah 1:6, Mal 3:2, Lk 21:36. * **7:17** „visas ašaras“ – T. „kiekvieną ašarą“. * **9:11** „Abadonas“ – T. Abaddonas (gr. Ἀβδδών, hbr. אֲבַדּוֹן); atkreiptinas dėmesys, kad pirmojo m. e. gr. teksto rašytojas parašė dvi δ raides remdamasis hbr. rašyba, kurioje taškelis ך (dalet) raidėje rodo į dvigubėjimą. Tai yra įrodymas, kad tokie taškeliai hbr. kalbos žodžiuose buvo vartojami tuo metu, o nebuvo pridėti vėliau. † **9:11** „Apolionas“ – T. y. „niokiojas“.

‡užbūrimų narkotikais, nei dėl savo paleistuvysčių, nei dėl savo vagysčių.

12

¹ Ir danguje pasirodė didelis antgamtinis ženklas: moteris, apsiautusi saule, ir mėnulis po jos kojomis, ir ant jos galvos – dvylikos žvaigždžių vainikas; ² o ji, būdama nėščia, šaukė, kentėdama gimdymo skausmus bei kankindamasi, kad pagimdytų. ³ Ir pasirodė kitas antgamtinis ženklas danguje: ir štai didelis *raudonas slibinas, turintis septynias galvas ir dešimt ragų, ir ant jo galvų buvo septynios karūnos. ⁴ Ir jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių ir numetė jas į žemę. Ir slibinas stovėjo prieš gimdysiančią moterį, kad, kai tik ji bus pagimdžiusi, prarytų jos vaiką. ⁵ Ir ji pagimdė vyriškos lyties vaiką, kuris †valdysias visas tautas geležine lazda. Ir jos vaikas buvo paimtas pas Dievą, ‡tai yra į jo sostą. ¹⁰ Ir girdėjau danguje garsų balsą, sakantį: „Dabar atėjo mūsų Dievo išgelbėjimas ir galybė ir karalystė ir jo Kristaus valdžia, nes žemyn numestas mūsų brolių kaltintojas, kuris dieną ir naktį kaltina juos prieš mūsų Dievą. ¹¹ Ir jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir savo liudijimo žodžiu, ir jie nemylėjo savo gyvybių, net iki mirties.

---

‡ **9:21** „užbūrimų narkotikais“ – Žr. Gal 5:20 išnašą. * **12:3** „raudonas“ – Arba „ugniaspalvis“, bet turint omeny raudoną spalvą (plg. II Kar 3:22). † **12:5** „valdysias“ – Arba „gansysias“. Plg. tą patį gr. žodį Mt 2:6; Apr 2:27, 7:17, 19:15. ‡ **12:5** „tai yra“ – Arba „ir“.

13

⁶ Ir jis atvėrė savo nasrus piktžodžiavimui prieš Dievą, kad piktžodžiautų jo vardui ir jo padangtei ir tiems, kurie *gyvena danguje.

14

⁵ Ir jų burnoje nebuvo rasta *apgaulės, nes prieš Dievo sostą jie yra †be dėmės. ⁶ Ir mačiau kitą angelą, skrendantį dangaus viduriu, turintį amžinąją Evangeliją, kad *ją* skelbtų *kaip* gerą žinią gyvenantiems žemėje, tai yra kiekvienai giminei ir genčiai ir kalbai ir tautai. ⁷ †Jis sakė skardžiu balsu: „Bijokite Dievo ir Šsuteikite jam šlovę, nes atėjo jo teismo valanda, ir garbinkite tą, kuris padarė dangų ir žemę ir jūrą ir vandenų šaltinius!“ ¹² Štai čia yra *šventųjų ištvėrmė, štai čia tie, kurie laikosi Dievo įsakymų ir †tikėjimo Jėzumi.

15

³ Ir jie gieda Dievo tarno Mozės giesmę ir Avinėlio giesmę, sakydami: *„Didingi ir nu-

* **13:6** „gyvena danguje“ – Arba „danguje yra apsigyvenę padangtėje“. * **14:5** „apgaulės“ – „suktybės“, „klastos“. † **14:5** „be dėmės“ – Arba „be kliaudos“, „nepeiktini“, „nekaltingi“.

‡ **14:7** „Jis sakė“ – T. „sakantį“ (ankstesnio gr. sakinio tęsinys).

Š **14:7** „suteikite jam šlovę“ – Žr. I Met 16:28 išnašą. * **14:12** „šventųjų ištvėrmė“ – T. y. „tai, ko ištvėringai laukė šventieji“.

† **14:12** „tikėjimo Jėzumi“ – Arba „Jėzaus tikybos“ (visumos Jėzaus perduotų tiesų (tiesiogiai ir per apaštalus perduotų), kuriomis būtina pasitikėti); įmanoma išversti „Jėzaus ištikimumo / ištikimybės“, bet kontekstas rodo, kad toks vertimas čia netinka.

* **15:3** „Didingi“ – Arba „dideli“.

ostabūs tavo darbai, Viešpatie Dieve Visavaldi!
Teisūs ir †teisingi tavo keliai, šventųjų Karaliau!

16

⁷ Ir girdėjau kitą, nuo aukuro sakant: „Taip, Viešpatie Dieve Visavaldi, *teisingi ir teisūs yra tavo teismai!“ ¹⁶ Ir jis surinko juos į vietovę, hebrajiškai vadinamą Harmagedonu.

18

²³ ir žiburio šviesa *niekada nebešvies tavyje, ir jaunikio bei †jaunosios balso niekada nebesigirdės tavyje, nes tavo pirkliai buvo žemės †didžiūnai, nes per tavo Šužbūrimus narkotikais buvo suklaidintos visos tautos.

19

¹ Ir po tų dalykų girdėjau skardų didžiulės minios balsą danguje, sakantį: „Aleliuja! Išgelbėjimas ir šlovė ir pagarba ir galybė *priklauso* Viešpačiui, mūsų Dievui,

⁶ Ir išgirdau tarsi didžiulės minios balsą, ir tarsi gausingų vandenų balsą, ir tarsi galingų griautinių balsą, sakančius: „Aleliuja! Nes Viešpats Dievas Visavaldis karaliauja! ¹⁰ Tada aš puoliau jam po kojų, norėdamas jį garbinti. Bet jis man tarė: „Žiūrėk, *kad to nedarytum!

† **15:3** „teisingi“ – Gr. būdvardis, „atitinkantys tiesą“. * **16:7**

„teisingi“ – Gr. būdvardis, „atitinkantys tiesą“. * **18:23**

„niekada“ (2 k.)– Arba „jokiu būdu“, „visai“. † **18:23** „jaunosios“ – Arba „nuotakos“. ‡ **18:23** „didžiūnai“ – T. y. „magnatai“.

§ **18:23** „užbūrimus narkotikais“ – Žr. Gal 5:20 išnašą. * **19:10**

„kad to nedarytum“ – T. „ne“ arba „jokiu būdu“.

Esu tavo ir tavo brolių, kurie laikosi †liudijimo apie Jėzų, bendratarnis. Garbink Dievą!“ Mat ‡liudijimas apie Jėzų yra §pranašystės dvasia.

20

¹⁰ O *jų suklaidintojas velnias buvo įmestas į ugnies ir sieros ežerą, kur yra žvėris ir melagins gasis pranašas, ir jie bus kankinami dieną ir naktį per amžių amžius.

¹¹ Ir aš mačiau didį baltą sostą ir jame sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo žemė ir dangus, ir †jiems nebuvo rasta vietos. ¹² Ir mačiau mirusiuosius, mažus ir didelius, stovinčius prieš Dievą, ir buvo atvertos knygos; ir buvo atverta kita knyga, kuri yra ‡Gyvenimo knyga. Ir mirusieji buvo teisiami §pagal tuos dalykus, kurie užrašyti knygoje, pagal jų darbus. ¹³ Ir jūra atidavė joje esančius mirusiuosius, o mirtis ir pragaras atidavė juose esančius mirusiuosius; ir jie iki vieno buvo teisiami pagal savo darbus.

¹⁴ Tada mirtis ir pragaras buvo įmesti į ugnies

† **19:10** „liudijimo apie Jėzų“ – Arba „tai, ką liudija Jėzus“.

‡ **19:10** „liudijimas apie Jėzų“ – Arba „tai, ką liudija Jėzus“.

§ **19:10** „liudijimas apie Jėzų yra pranašystės dvasia“ – Ir tai, ką liudijo Jėzus ir tai, ką apie Jį liudija Jo ištikimi tarnai, yra Dievo pranešimų žmonijai – kitaip tariant, Evangelijos – „dvasia“.

Žodis „dvasia“ čia gali nurodyti varomąją jėgą, esmę. * **20:10** „jų suklaidintojas velnias“ – Arba „velnias, kuris juos suklaidina“.

† **20:11** „jiems nebuvo rasta vietos“ – Plg. kitas ištraukas, tvirtinančias, kad dabartinio pasaulio materija nėra amžina: Ps 97:5; Ps 102:27; Iz 51:6; Mk 13:31; II Pt 3:10. ‡ **20:12** „Gyvenimo“

– Arba „Gyvybės“. § **20:12** „pagal tuos dalykus“ – gr. „iš tų dalykų“.

ežerą. Tai yra antroji mirtis. ¹⁵ Taigi *kas tik nebuvo rastas įrašytas †Gyvenimo knygoje, buvo įmestas į ugnies ežerą.

21

¹ Ir mačiau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo ir nebėra jūros. ² Ir aš, Jonas, mačiau šventąjį miestą, naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo, paruoštą kaip nuotaką, papuoštą savo *vyriui. ³ Ir girdėjau didį balsą iš dangaus, sakantį: „Štai Dievo padangtė yra †prie žmonių, ir jis †apsigyvens pas juos, ir jie bus jo Štautos, ir pats Dievas bus su jais, – bus jų Dievas. ⁴ Ir Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; ir daugiau nebebus mirties, nei gedėjimo, nei raudojimo, nei skausmo nebebus daugiau, nes *tai, kas buvo pirmiau, praėjo.“ ⁵ Ir Sėdintysis soste tarė: „Štai †visas visatos dalis darau naujas.“ Ir jis

* **20:15** „kas tik“ – Arba „jei kas“. † **20:15** „Gyvenimo“ – Arba „Gyvybės“. * **21:2** „vyriui“ – Ji yra jo žmona ir jis jos sutuoktinis nuo pat susitarimo duoti į žmonas, t. y. nuo to laiko, kai ji buvo ištekinta. Todėl Biblijoje jis pavadintas „vyras“, o ne „sužadėtinis“, nors kalbama apie nuotakos pasipuošimą vestuvių iškilmėms. † **21:3** „prie“ ir „pas“ ir „su“ – Tai gr. žodžio μετά (meta) vertimai. † **21:3** „apsigyvens“ – Arba „apsigyvens padangtėje / palapinėje“. § **21:3** „tautos“ – Gr. žodis yra dgs. * **21:4** „tai, kas buvo pirmiau“ – Gr. dgs., „ankstesnieji dalykai“, „pirmieji dalykai“. † **21:5** „visas visatos dalis“ – Gr. tekste nėra čia ir Jn 1:3 artikelio prie žodžio πάντα (panta). Čia jis yra galininko dgs. bevardės žodžio πάς (pas) forma. Panašiuose kontekstuose yra artikelis ir todėl ten išversta „visa“ (I Kor 8:6, Ef 3:9, Kol 1:16).

pasakė man: „Rašyk, nes šie žodžiai yra †teisingi ir patikimi.“ ⁶ Ir jis man pasakė: „Įvyko! Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga. Trokštančiam aš duosiu dovanai gerti iš gyvybės vandens šaltinio. ⁷ Kas nugali, *tas* viską paveldės, ir aš būsiu jam Dievas, o jis bus man sūnus. ⁸ Bet bailiams ir netikintiems, ir pasidariusiems bjaurėtinais, ir žmogžudžiams, ir paleistuviams, ir Šburtininkams, ir stabmeldžiams, ir visiems melagiams *bus skirta dalis ežere, kuris dega ugnimi ir siera; tai yra antroji mirtis.“ ²⁷ Ir jokių būdu į jį neįeis niekas, kas suteršia, nei kas vykdo bjaurastį ar melą, bet tik tie, kurie yra įrašyti Avinėlio †Gyvenimo knygoje.

22

³ Ir nebus daugiau jokio prakeikimo ir Dievo ir Avinėlio sostas bus jame, ir jo tarnai tarnaus jam, ⁴ ir jie regės jo veidą, ir jų kaktose *bus* jo vardas. ¹¹ Kas neteisybę daręs, toliau telieka neteisybę daręs; ir kas susitepęs, toliau telieka susitepęs; ir kas teišus, toliau telieka išteisintas; ir kas šventas, toliau telieka šventintas. ¹⁶ „**Aš, Jėzus, pasiunčiau savo angelą, kad paliudytų jums šiuos dalykus bažnyčiose. Aš esu Dovydo šaknis ir palikuonis, šviesi ir aušrinė žvaigždė!**“ ¹⁷ Ir Dvasia, ir jaunoji sako: „Ateik! Ir kas girdi, tesako: „Ateik! Ir kas trokšta, teateina. Ir kas nori, teima dovanai gyvybės vandens. ¹⁹ Ir jei

‡ 21:5 „teisingi“ – Gr. būdvardis, „atitinkantys tiesą“.

§ 21:8 „burtininkams“ – Arba „užburiantiems svaigiomis medžiagomis“. * 21:8 „*bus* skirta dalis“ – T. „jų dalis“.

† 21:27 „Gyvenimo“ – Arba „Gyvybės“.

kas atims *ką nors* nuo šios pranašystės knygos žodžių, Dievas atims jo dalį iš *Gyvenimo knygos, taip pat iš šventojo miesto ir tų dalykų, kurie yra aprašyti šioje knygoje.“²¹ Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė *tebūna* su jumis visais. Amen.

---

* **22:19** „Gyvenimo“ – Arba „Gyvybės“.

Tikinčiųjų paveldo vertimas **The Holy Bible in Lithuanian, Believers' Heritage** **Translation**

Copyright © 2022 Believers' Bible Society, Inc.

Language: lietuvių (Lithuanian)

FBV: this translation is directly from the Hebrew and Greek text. It is licensed under a Creative Commons Attribution Share-Alike 4.0 Unported License. The intent is to be as faithful as possible to the original meaning without being awkward or misleading. The style is contemporary English, avoiding slang or colloquialisms, speaking to our modern society in a way people will understand. The Free Bible Version is a project of Free Bible Ministry www.freebibleministry.org

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-26

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Apr 2023 from source files dated 27 Apr 2023

b15e8d71-7158-5778-8480-4f1da5eff2ca